

No hi va haver empatia en un debat complicat a Vidreres

- La sala plena del Casino es va trobar amb uns candidats que van dedicar bona part del temps a retreure a l'actual alcalde, suportat per la majoria absoluta, la falta de respecte a l'oposició

PAU LANAQ/MIQUEL TORNS - VIDRERES

Si ens atenim al diccionari, que defineix l'empatia com la participació efectiva i, en general, emotiva d'una persona en una realitat aliena, un mecanisme adaptatiu que afavoreix l'altruisme i la comunicació, ens trobarem que els quatre candidats de Vidreres, que es van presentar al debat organitzat per El Punt Avui a la sala del Casino, o no coneixien o no practicaven aquesta virtut. Les desavinences paleses i pregonades en cada intervenció van demostrar que la legislatura no havia estat plàcida, i segons quins siguin els resultats de diumenge es prepara un dur exercici de convivència entre uns regidors que semblen viatjar en camins paral·lels. Segur que tots volen el millor per al poble, segur que intenten buscar un futur millor, però pel que es va veure i sentir en l'hora i mitja que es va allargar la vetllada, costa d'entendre que en un futur pugui haver-hi pactes per treballar buscant el tan cobejat bé comú.

No van comparèixer Luis Heredia Barceló, candidat de Tercera Edad en Acción, i Josep Antoni Bermúdez, candidat de Vidreres per Tothom-En Comú Guanyem, un per motius ideològics, l'altre per motius professionals. Així doncs, Alfons Cabrera Tortosa, d'Imaginem Vidreres, Independents de la Selva; Jordi Camps, de Junts per Catalunya; Anna Clapés, de Vidreres som Tots- ERC-Acord Municipal, i Francesc Xavier Becerra, del PSC-Candidatura de Progrés, van mantenir les espases enlairades des del primer moment, i així a l'hora de presentar les seves propostes sobre equipaments, serveis i infraestructures, dos grans temes van centrar l'escomesa: per una banda, l'aigua, un embolic recurrent i persistent que ha marcat la gestió municipal els quatre anys anteriors, i per l'altra, la situació de la carretera C63, que uneix Lloret i Santa Coloma de Farners, passant per Vidreres, i que és una de les vies on s'han registrat més accidents mortals durant el 2018. En aquest aspecte, Alfons Cabrera va apostar per la municipalització del servei d'aigua, un punt en què van estar d'acord la resta de candidats, però també va retreure a l'alcalde Camps que, tot i els seus vuit anys de mandat, no havia treballat amb la suficient diligència per trobar-hi una solució definitiva, alhora que utilitzava una argumentació semblant per assegurar que no s'havia fet prou pressió per intentar arreglar la mortal carretera, i fins i tot va proposar-ne el desdoblament. Jesús Becerra, per la seva banda, es va preguntar com era possible que a Madrid l'empresa de l'aigua que ha portat tants maldecaps al poble i a les urbanitzacions tingués la mateixa seu social que l'empresa que gestiona l'alcalde, i la jugada la va aprofitar Anna Clapés, que va reivindicar l'aigua com un bé públic, la qual cosa volia dir que l'única sortida per solucionar el conflicte era la municipalització, mentre que demanava més fermesa a l'equip de govern per intentar apaivagar les complicacions derivades de la carretera. Com si fos interpel·lat en ple, Jordi

Camps va aprofitar la molta informació que l'acompanyava –va arribar amb tres arxivadors de cartró plens de documentació– per contestar als seus contrincants. Primer, reivindicant la seva acció de govern, i segon, intentant fer veure que havia fet tot el possible per trobar solucions, i així no li van caure els anells quan va assegurar que el problema de l'aigua ja estava enfocat cap a una solució propera, o informant que les seves gestions amb la Generalitat –al cap i a la fi la carretera és propietat de la institució catalana– podrien arribar a bon port.

Presentant-se com l'ase dels cops, Camps va ser acusat d'haver tancat l'ajuntament, va ser acusat del fet que en les comissions participatives es deixa de banda l'oposició. El debat va pujar de to amb les rèpliques i les contrarèpliques quan en el segon bloc va intentar presentar les grans obres de les quals s'havia beneficiat el poble, en especial la nova escola, i Clapés li va retreure que s'havia inaugurat sense que estigués acabada, per purs motius electoralistes, a la qual cosa Camps va contestar que s'havia fet així perquè el Departament d'Ensenyament els havia donat permís per fer-ho. Per la seva banda, Jesús Becerra va assegurar que una de les seves prioritats era combatre la pobresa, i va retreure que no hi hagués cap habitatge social per afrontar situacions d'emergència. Alfons Cabrera es va mostrar crític, i més quan va parlar de l'endeutament de l'Ajuntament, que Camps va situar en una xifra raonable, el 68%. Si hi va haver punts de trobada, van ser la defensa del comerç del poble i el centre de dia, defensat per tots els candidats, però amb matisos importants. Cabrera va assegurar que tot i els seus contactes amb la Generalitat, el mandat de Camps no havia portat cap benefici a Vidreres, la qual cosa va ser contestada per aquest dient que entre la Diputació i la Generalitat el poble s'havia beneficiat de 2,6 milions d'euros. Becerra va assegurar que a Vidreres hi ha 400 pisos buits, i que al poble es podria crear un parc d'habitatge públic perquè els joves no hagin de marxar-ne. En el minut d'or, els quatre candidats van coincidir que si s'havien presentat era per lluitar per un futur millor, i així, mentre Carmona llançava una indirecta a la manera de governar de l'equip actual: “ Vull –va assegurar– un consistori obert que cerqui el diàleg i la col·laboració entre els equips”, proposta que va ser referendada per Clapés, que va parlar de treballar pel poble en democràcia i igualtat, Becerra es va mostrar ferm en la lluita contra la desigualtat, mentre que Camps va demanar que es mantingués la confiança per poder anar endavant.

Font del document:

<https://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1607868-no-hi-va-haver-empatia-en-un-debat-complicat-a-vidreres.html>